

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: K.L., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě žalobkyně ze dne 3.4.2015, Krajskému soudu v Plzni doručené dne 7.4.2015, na ochranu proti nečinnosti žalované,**

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

V podání ze dne 3.4.2015, Krajskému soudu v Plzni doručenému dne 7.4.2015, žalobkyně mimo jiné uvádí: *„Obracím se na Vás se žalobou na OSSZ Praha za moc zdlouhavé šetření mého invalidního důchodu I. stupně. Trvá jim to už 5 měsíců a zatím mi poslali jenom jednorázovou zálohu 3 000,- Kč, který jsem dostala v únoru. (...)“.*

K žalobě byl připojen zjišťovací posudek o invaliditě – vyhotovený MUDr. S.Ú. z Okresní správy sociálního zabezpečení Tachov ze dne 27.10.2014 týkající se posouzení zdravotního stavu žalobkyně.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Dle obsahu bylo podání žalobkyně posouzeno jako žaloba na ochranu proti nečinnosti žalované ve smyslu § 79 soudního řádu správního.

Dle § 103 o.s.ř. za použití § 64 s.ř.s. *přihlíží soud kdykoliv za řízení k tomu, jsou-li splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).*

Mezi podmínky řízení patří mimo jiné i podmínka přípustnosti žaloby.

Dle § 5 s.ř.s. *nestanoví-li [však] tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.*

Dle § 79 odst.1 s.ř.s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního*

orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Z citovaného §§ 5 a 79 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že mezi základní podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti patří bezvýsledné vyčerpání prostředků, které má žalobce k dispozici k ochraně proti nečinnosti v předcházejícím správním řízení. Uvedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem.

Soud se tedy zabýval tím, zda žalobkyně měla ve správním řízení k dispozici prostředek, jímž se již ve správním řízení mohla bránit vůči tvrzené nečinnosti žalované, a pokud ano, zda tento prostředek bezvýsledně vyčerpala.

Řízení ve věcech důchodového pojištění je upraveno v § 81 a násl. zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Subsidiárně se na řízení ve věcech důchodového pojištění použije zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). V ustanovení § 80 správního řádu je upravena ochrana před nečinností.

Podle § 80 odst. 1 správního řádu *nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví.*

Podle § 80 odst. 3 správního řádu *in fine může po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí podat žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti účastník.*

Jak je patrné z výše citovaných ustanovení, žalobkyně měla již ve správním řízení k dispozici prostředky, jak se nečinnosti žalované bránit, a to prostřednictvím žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalované adresovanou nadřízenému správnímu orgánu žalované, tj. Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Soud se v rámci zjišťování splnění procesních podmínek pro podání žaloby dotázal žalobkyně, zda se před podáním žaloby obrátila na Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „*ministerstvo*“) jakožto nadřízený správní orgán žalované se žádostí o provedení opatření proti nečinnosti žalované. Žalobkyně ve svém podání ze dne 22.4.2015 mimo jiné soudu sdělila, že se před podáním žaloby na ministerstvo neobrátila, neboť tomuto správnímu orgánu nedůvěřuje.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně se v rámci správního řízení dosud neobrátila na ministerstvo se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti žalované ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu, tudíž nevyčerpala prostředky, které jí správní řád v rámci správního řízení poskytuje k její ochraně proti nečinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2007 č.j. 3 Ans 3/2007-61, dostupný na www.nssoud.cz).

Pokud by se žalobkyně obrátila na ministerstvo s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti a ani poté by nedosáhla kýženého výsledku (tj. její žádost by nebyla shledána důvodnou a rozhodnutí o invalidním důchodu by ani poté nebylo žalovanou vydáno), teprve poté se žalobkyně může obrátit na soud se žalobou na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 s.ř.s.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.*

Vzhledem k tomu, že žalobkyně v řízení o žádosti o invalidní důchod nevyčerpala dosud všechny prostředky, které správní řád k ochraně proti nečinnosti žalované připouští, nebyly splněny podmínky řízení o žalobě před soudem a žaloba je ve smyslu § 68 písm. a) s.ř.s. nepřijatelná.

Z tohoto důvodu nezbylo soudu než žalobu žalobkyně na ochranu proti nečinnosti žalované podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout (výrok I.).

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s.ř.s., kdy žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:

www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. dubna 2015

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu